

Som praktikvejleder kan jeg styrke eleverne til at blive gode fagpersoner, og klare på deres valg

35-årige Gamze Akar kom til Danmark fra Tyrkiet som 14-årig. Her mødte hun ikke kun et andet sprog, men også en meget anderledes kultur. Især når det kom til plejen af de ældre. Gamze vidste allerede tidligt, at hun gerne ville arbejde med mennesker. Derfor tog hun uddannelsen som social- og sundhedshjælper, og senere assistent. I dag arbejder hun på et moderne socialpsykiatrisk botilbud for borgere med alvorlige sindslidelser og personlighedsforstyrrelser. Et område hun føler sig godt tilpas i. Hun er også fornyeligt blevet uddannet praktikvejleder.

”Da jeg startede på uddannelsen til assistent, var det egentlig min tanke, at det var en god vej til at blive sygeplejerske. Som to-sproget var det en udfordring, hvis undervisningen var 100% boglig. Veksling mellem teori og praksis gav derfor rigtig god mening, og var en god måde at lære på. Samtidig kunne jeg få elevløn under uddannelse. Så hang det også godt sammen for os derhjemme.”

At komme fra en helt anden kultur betød, at Gamze skulle vænne sig en

helt anden måde at se på plejen af de ældre borgere.

”

I min kultur passer vi typisk vores ældre derhjemme, hvor de er en del af familien i hele deres liv. Derfor har vi ikke ret mange plejehjem, hjemmepleje- og rehabiliterende teams. Så det var noget helt andet for mig, at opleve det danske velfærdssystem. På godt og ondt. Der var en masse kulturelt jeg skulle sætte mig ind i, og det tror jeg er tilfældet for mange to-sprogede. Og forskellen i kulturen tager måske i virkeligheden længere tid at vænne sig til end sproget.

Man vælger selv hvad man vil arbejde med

Ud over de kulturelle forskelle, i måden at være omkring de ældre borgere, oplevede Gamze også, at det ikke var alle hun mødte, der forstod hendes valg, og bakkede op om uddannelsen.

”Da jeg startede på uddannelsen, mærkede jeg, at en del af mine omgivelser ikke var helt positive overfor mit valg. At snakken hele tiden kom til at handle om den personlige pleje mere end om helheden af de opgaver jeg arbejdede med som assistent. Det synes jeg er ærgerligt, for man vælger jo selv når man er færdiguddannet, hvad man vil arbejde med. Om den personlige pleje skal fylde meget eller lidt. Der er så mange veje man kan vælge. Det er helt op til den enkelte, hvad man har lyst til.”

At blive praktikvejleder betyder, at jeg giver noget tilbage

Da Gamze var i praktik i uddannelsen til social- og sundhedsassistent, var hun meget stille og genert. Hun var usikker på hvad hun skulle lave, og bange for at spørge. På en praktik-

plads mødte hun en vejleder, der kom til at spille en betydningsfuld rolle i hendes faglige liv.

”Jeg var meget usikker og genert da jeg startede i praktik på uddannelsen. Men så mødte jeg en praktikvejleder i min første praktik på ortopædkirurgisk sengeafsnit, der hjalp mig med at blive mere sikker, mere modig og mere klar på hvor min faglige og menneskelige styrker lå. Og hvordan jeg skulle folde dem ud. I dag er jeg meget taknemmelig for den hjælp hun gav mig og jeg vil gerne give lidt igen.”

I starten af 2021 gennemførte hun et efteruddannelsesforløb, der gjorde hun kunne kalde sig for praktikvejleder. Og i august i år kunne hun sige velkommen til sin første elev.

”

Jeg valgte at blive praktikvejleder, fordi jeg gerne vil gøre en forskel for de kommende elever – som jo også er mine kommende kolleger. Jeg tror, at jeg som praktikvejleder kan hjælpe eleverne med at nå deres mål, og måske også med at blive bedre fagpersoner – at blive styrkede i deres valg.

Man skal ville psykiatrien, for at kunne gøre en forskel

Gamze har både arbejdet på plejehjem, i hjemmeplejen og i psykiatrien, men det er i det sidste område, at hun har fundet sin rette hylde, gerne vil blive, og udvikle sig yderligere.

”Jeg kan godt lide rytmen og hverdagen på mit arbejde på Syrenparken i Børkop. Borgerne er her i lang tid, man når at lære dem godt at kende, og ved hvad der skal til for at hjælpe dem med deres udfordringer, og give livskvalitet. Nogle gange er det bittesmå ting, der gør, at en borger får en bedre dag. Det kan være en rolig snak, og hjælp til at komme op ad sengen, selv om det

virker håbløst. Eller at komme ud i den friske luft og gå en tur.”

Men psykiatrien er også til tider et hårdt område at arbejde i, og Gamze anbefaler kun andre, at søge den vej, hvis man brænder for det og er stærk. Både fysisk og psykisk.

”Man skal vide, at man vil psykiatrien. Og hvad det er man går ind til. Man skal være god til at kommunikere med mennesker, og læse mennesker. Og så er det vigtigt man har en bred viden om medicin, og er skarp på at kunne dokumentere. Det er lidt mere omfattende at dokumentere i psykiatrien, og man er nødt til at være meget præcis om hændelsesforløb. Som menneske skal man også være robust. Fokuserer på det der fungerer, bede om hjælp fra kollegaer og ledere hvis det ikke gør, og sørge for at have målet for øje. At vi er her for at gøre en positiv forskel for mennesker, der har det svært i, og med deres liv. Man kan finde problemer alle steder hvis man vil. Jeg vil hellere finde løsninger.”

FAKTA

Navn: Gamze Akar

Alder: 35 år

Uddannet: Social- og sundhedshjælper og social- og sundhedsassistent, praktikvejleder

Arbejdsplads: Social- og sundhedsassistent på Syrenparken i Børkop

Hvad laver du i dit arbejde?

- Skaber struktur i hverdagen for borgerne
- Støtter borgerne til at mestre hverdagen og finde egne ressourcer
- Motiverer borgerne til aktiviteter (gåtur, samtale m.m.)
- Koordinerer opgaver tværsektorielt
- Dispensering og udlevering af medicin fast medicin.
- Støtter borgerne med praktiske opgaver
- Praktikvejleder